

The illustration depicts a cheerful autumn scene. In the center, a young child with bright blue hair and green eyes, wearing a green tunic, stands with arms outstretched. To the left, a blue bird with a red throat sits atop a large orange squirrel. To the right, a smiling hedgehog is visible. In the foreground, a green frog, a grey beetle with a red spot, and a snail are on a log. The background is filled with yellow and green leaves, a purple fly, and a blue pine tree under a clear sky.

KULÍŠKOVY NEPOSEDNÉ PŘÍHODY

Sandra Dražilová Zlámalová
ilustrace Marie Koželuhová

bambóok

The background is a colorful autumn forest. A child with bright blue hair and green eyes, wearing a green tunic, stands in the center with arms outstretched. To the left, a blue bird with a red throat sits on a tree branch. Below it, a red squirrel sits on a rock. To the right, a hedgehog is visible. In the foreground, a green frog, a ladybug, and a snail are on a log. The sky is blue with yellow and green leaves falling. The title 'KULÍŠKOVY NEPOSEDNÉ PŘÍHODY' is written in large green letters at the top. Below it, the author's name 'Sandra Dražilová Zlámalová' and the illustrator's name 'ilustrace Marie Koželuhová' are written in smaller green text. The publisher's logo 'bambóok' is at the bottom center.

KULÍŠKOVY NEPOSEDNÉ PŘÍHODY

Sandra Dražilová Zlámalová
ilustrace Marie Koželuhová

bambóok

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **trestně stíháno**.

Automatizovaná analýza textů nebo dat ve smyslu čl. 4 směrnice 2019/790/EU a použití této knihy k trénování AI jsou **bez souhlasu nositele práv zakázány**.

Sandra Dražilová Zlámalová

KULÍŠKOVY NEPOSEDNÉ PŘÍHODY

Vydala Grada Publishing, a.s., pod značkou **bambóok**

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

tel.: +420 234 264 401

www.grada.cz

jako svou 9177. publikaci

Ilustrace Marie Koželuhová

Odpovědná redaktorka Veronika Hrabánková

Redakce a korektura Kateřina Kružíková

Grafická úprava Antonín Plicka

Zpracování obálky Antonín Plicka

Počet stran 88

Vydání 2., v nakladatelství Grada Publishing 1., 2024

Vytisklo TISK CENTRUM s.r.o., Moravany u Brna

© Grada Publishing, a.s., 2024

Cover Illustration © Marie Koželuhová, 2024

ISBN 978-80-271-7204-7 (pdf)

ISBN 978-80-247-4619-7 (print)

OBSAH

Jak přišel skřítek na svět a seznámil se s mravenci	7
Jak se Kulíšek seznámil se starým Dubem	12
Jak se skřítek bál	17
Jak Kulíšek zjistil, že umí čarovat	24
Jak Kulíšek napravil zlého ropušáka	29
Jak Ježurka potkal Bodlinku	39
Jak se Ježurka spletl	43
Jak doopravdy poznali Mlháčka	49
Jak Kulíšek chystal svatbu	53
Jak se Kulíšek stal vlaštovčí mámou	60
Jak se polepšila čarodějnice Bordelína	65
Jak přišel na svět Kulíškův bráška	71
Jak oba skřítki chtěli poznat svět	79

JAK PŘIŠEL SKŘÍTEK NA SVĚT A SEZNÁMIL SE S MRAVENCÍ

Stalo se to jednoho červnového rána, přšelo jako z konve a podle oblohy se zdálo, že déšť nikdy neustane.

Vtom však zpoza mraků vykouklo sluníčko a nad celou loukou se nečekaně objevila duha. Byla krásná, měla tolik barev. Radost pohledět.

Najednou duhou velikou rychlostí prosvištěla jedna dešťová kapka a dopadla přímo na žulový kámen na pískové cestě. Právě tato kapička při dopadu zvláště zazvonila, sklouzla po kameni dolů a kde se vzal, tu se vzal docela malinkatý skřítek.

Měl velká, zelená očka, kterýma se poprvé díval na svět, obrovské, odstáté uši, malý nosík jako knoflík, pusku docela normální, jen na sobě náš malý skřítek neměl nic. I našel kousek mechu, který kolem sebe hezky omotal, aby mu nebylo chladno, a začal se po novém světě rozhlížet.

Co spatřil, ho zcela odzbrojilo: viděl modré nebe, nekonečné, s beránky, kteří si tam jen tak líně pluli,

viděl zelené louky s vysokou trávou, která byla mnohem vyšší než on, viděl stromy, obry tyčící se hrdě k azurovému nebi. Zatřepal nevěřícně hlavou, jako by nechtěl věřit tomu, co všechno kolem něho bylo. Vzal snítko z mechu, který mu sloužil jako dočasný oděv, řádně si pročistil svá veliká ouška a poslouchal a poslouchal.

Slyšel toho hodně, od větru pohrávajícího si s listy stromů přes koncerty cvrčků v louce, šustící stébla trávy až po zvláštní rytmické dupání.

To dupání bylo stále stejné.

Malý skřítek zkusil pár vratkých kroků, a když zjistil, že ho nohy unesou a navíc že umí i velmi rychle utíkat, byl nadšený. Zaposlouchal se do rytmického dupání a šel pomalu za tím podivným zvukem.

Měl strach a svíral se mu žaludek, jak se bál. Šel ale dál, až se skoro plížil. Vtom uviděl zvláštní kupu, která byla oproti našemu skřítkovi veliká, měla tmavě hnědou barvu a nahoře se zužovala.

Dupání stále zesilovalo.

Skřítek sice trošku váhal, zda má jít blíž, nebo ne, ale zvědavost byla silnější než strach. Všiml si malých a skoro nepostřehnutelných otvůrků, velikých akorát pro skřítku.

„Tohle asi bude království skřítků,“ pomyslel si a šel dovnitř.

A co neviděl?

Spousty malých, rychlých tvorečků, kteří utíkali sem a tam. Nebyli to ale k jeho velkému zklamání skřítkci. Náš malý skřítek se ocitl v mraveništi.

Přistoupila k němu velmi stará a vrásčitá mravenčí babička a zeptala se: „Kdopak jsi?“

Skřítek pokrčil rameny a odpověděl: „Nemám jméno, ale mám velikananánský hlad,“ a upřel své veliké, zelené oči na mravenčí babičku.

„Však se neboj, u nás je teplo a jídlo taky dostaneš,“ řekla a mile se na skřítku usmála. „Budu ti říkat Kulíšku, když se totiž koukáš těma velikýma očima, máš takový kulišácký pohled.“

Tak skřítek dostal jméno, které se mu tuze líbilo.

Babička ho zavedla do místnosti, kde seděli malí mravenečci a jedli, co hrdlo ráčilo.

„Jen si sedni a také se najež, když máš takový hlad,“ řekla babička.

Kulíšek se dlouho nerozpakoval, spokojeně si přisedl k ostatním a pustil se do jídla. Po jídle si museli jít malí mravenečci odpočinout, aby nabrali sílu na další hraní. Ve veliké ložnici měl každý svou malou postýlku s pruhovanou peřinkou. I jedna navíc se našla a Kulíšek mohl také zalehnout.

Mravenčí babička se posadila na houpací židli uprostřed místnosti a začala vyprávět:

„Za devatero břízkami a devatero smrčky leželo jedno krásné mraveniště, kde vládl hodný král mravenců se svou královnou. Král se staral, aby nebylo mraveniště rozbité a poničené, královna měla na starost zásoby, aby nikdo v mraveništi nehladověl. Tak by si tam šťastně žili, nebýt jednoho zlomyslného kluka.

Škrt!